

Preek relatievorming 2, 2 Korinte 6:14-18, voor 22 aug 2010 mi, nr 306.

Votum en zegengroet	
Zingen	Ps 139:1,2 / 3,4,8,11 (Gods aanwezigheid, altijd overal)
Gebed	
Lezen	2 Korinte 5:17 – 7:4 (Paulus en de gemeente, lang stuk)
Preek	
Tekst	2 Korinte 6:14-18
Preek	
Zingen	NGK 136:1,2,3,4 (duister = lastig leven)
Belijdenis v.Nicea	
Gebed	
Collecte	(boekje, samenvatting, vragen)
Zingen	Ps 18:9,10,15
Zegen	

(leeg) Gemeente van Christus,

(klik) Fleur zit bij mij in mijn studeerkamer en vraag advies.

Fleur is op haar werk verliefd geworden op Romeo.

Fleur wilde dat helemaal niet.

Maar Fleur en Romeo werken aan hetzelfde project, moeten nogal eens samen weg voor het werk.

Dan praat je niet alleen over het werk, maar over steeds meer dingen.

Fleur voelt veilig bij Romeo, ze zitten op dezelfde lijn, voelen elkaar aan.

Romeo is getrouwd, 3 kleine kinderen.

Hij heeft zeker geen slecht huwelijk, maar hij zegt wel eens, dat hij beter met Fleur kan praten dan met zijn vrouw Marion.

Marion heeft het ook druk met haar baan en als allebei thuis zijn, dan zijn er altijd de kinderen.

Romeo en Marion groeien een beetje uit elkaar.

Het zou Fleur niet verbazen als Romeo ook veel voor Fleur voelt, ook al heeft hij dat zelf nog niet door.

En nu zit Fleur bij mij in de studeerkamer en vraagt om advies, of meer – tenminste, zo voel ik het aan - om goedkeuring.

Ze wil een relatie met Romeo beginnen.

'God heeft Romeo toch op mijn weg gebracht?

God heeft toch de liefde gemaakt?

Als de liefde over is tussen Romeo en Marion, dan is daar toch niets aan te doen?

En ook over geloof kunnen Romeo en ik goed praten; het lijkt Romeo wel mooi om eens mee te gaan naar de kerk.

Ja dominee, ik denk dat God Romeo en mij voor elkaar bestemd heeft'.

... Wat denk je bij dit verhaal?

Kan iemand zich voorstellen, dat Fleur met dit verhaal bij een predikant komt? ...

Ze is inderdaad ook niet geweest, het is verzonnen.

Ik denk dat bijna iedereen tegen Fleur zou zeggen: begin er niet aan.

Maak het leven van 6 mensen niet kapot.

Het zal je pijn doen om afstand te houden, maar dit kun je niet maken.

Zeg tegen Romeo, dat hij tijd moet maken voor zijn vrouw, maar trek jij je hoe dan ook terug.

Weinig mensen zullen zeggen: 'that's all in de game', in liefde en oorlog mag alles; als Marion Romeo wil houden, moet ze maar beter haar best doen'.

Eigenlijk iedereen is er het er wel over eens, dat er keuzemomenten zijn in relaties. (**klik**) Niet alles overkomt je, niet alles laat je gebeuren, maar je maakt ook keuzes, je hebt je waarden en je normen.

(**klik**) Nu een tweede voorbeeld.

Even tussendoor: de preek zit zo in elkaar.

Ik begin met twee voorbeelden, de eerste over Fleur hebben we gehad.

Zo direct het 2^e voorbeeld, met wat uitleg over wat ik er mee wil zeggen.

Daarna leg ik een tekst uit: 2 Korinte 6.

En ik sluit af met een praktische opmerking.

Dus: twee voorbeelden, uitleg, Bijbeltekst, opmerking.

Nu Floris en Eva.

Ze hebben al een tijdje een relatie.

Jaren geleden zijn ze elkaar tegen gekomen in de stad.

Ze kunnen samen lachen, paar keer gezoend.

Toen elkaar een tijd uit het oog verloren.

Het was ook allemaal niet zo serieus.

Tot Floris Eva weer tegenkwam op een nieuwe opleiding.

Leuk om elkaar weer te zien, het klikte direct weer.

Ze gingen regelmatig samen uit.

Nog niet allemaal zo serieus, ze hadden niet zo'n behoefte aan een relatie.

Toch, als je terugkijkt, het werd eigenlijk wel steeds serieuzer.

Ze waren steeds vaker bij elkaar, zeker toen Eva op kamers ging wonen.

Vaak samen eten, soms de hele dag bij elkaar.

Thuis had Floris het niet zo vaak over Eva.

Zo serieus was hun relatie niet, zei hij tegen zichzelf.

Eva gaat ook niet naar de kerk, heeft niet zoveel belangstelling.

Natuurlijk weet ze wel dat Floris naar de kerk gaat, maar geloof en kerk komt nooit zo ter sprake bij Floris en Eva.

Over die dingen praat Floris wel met andere vrienden.

De laatste maanden blijft Floris ook regelmatig bij Eva slapen.

Dat ging zo: Eva wilde al een tijdje met Floris naar bed.

Floris wilde niet; kon dat trouwens niet zo goed uitleggen.

Dat had met de bijbel te maken en met geloof.

Echt overtuigen deed het Eva niet.

En na een feest is het er toch een keer van gekomen.

Het zou flauw zijn om Eva daar de schuld van te geven, Floris wilde het zelf ook wel.

Floris heeft zich er tijden schuldig onder gevoeld, zeker op zondag.
Maar het wendt en nu vrijen ze gewoon.
Onder zijn vrienden in de kerk had Floris ook hier en daar eens gevraagd.
Hij was niet de enige.

En nu zit Floris bij mij in de studeerkamer.
Hij gaat een beetje aan de toekomst denken: hoe moet het nu met hem, met Eva?
Als ze samen verder willen, is het toch wel fijn, als Eva wat meer belangstelling had voor God.
Floris en Eva houden veel van elkaar.
Maar de laatste tijd botst het nogal eens.
Floris wil naar de kerk, echt, wil niet zonder God.
Maar Eva vindt het maar niets, wil wel eens iets samen doen op zondag.
Hoe moet het nu verder?

Ja, wat moet ik zeggen?
Wat kan ik zeggen?
Moet ik meeleven?
Moet ik vermanen?
Kan ik blij zijn, dat Floris God vast wil houden?
Heeft het zin als ik iets ga zeggen over Gods doel met een huwelijk?
Moet ik aanraden om de relatie te verbreken?
Is dat reëel?
Wat zou jij zeggen in mijn plaats?

(klik) Het punt is, dat Floris' leven een optelsom is van kleine beslissingen.
Ik kan natuurlijk aan Floris (en eventueel aan Eva als ze er bij wil zijn) uitleggen wat God met een liefdesrelatie bedoelt.
En misschien doe ik dat ook wel.
Maar God zegt niet alleen iets over een huwelijk, maar vooral over houding, over leven met God, over keuzes maken.
Leven met de Heer bestaat uit veel kleine stappen, in al die stappen met de Heer leven.

God zegt niet alleen iets over: wat is een christelijk huwelijk en met wie trouw je.
Leven met God begint veel eerder.
Wat is voor jou verkering?
Wat zegt God daarvan?
Waar zoek je contact?
Waar zoek je je vrienden, waar praat je met vrienden over?
Wat is belangrijk in je leven en wat wil je belangrijk vinden?
Hoe zorg je ervoor, dat je daar aandacht aan besteedt?
Met wie krijg je verkering?
Sluit je ook mensen uit?
Wordt een relatie vanzelf serieus of werk je daaraan?
En wat is serieus?
Praat je met vrienden over je leven?
Mogen ouders daarin meeleven?
Hoe kan het, dat je met elkaar in bed belandt?

Had je dat kunnen voorkomen?

Het leven met God is alle stappen met Hem doen; een optelsom van keuzes.
Een beetje zoenen met Eva, wat voor kwaad kan dat nu?
Een beetje plezier hebben, serieus worden kan altijd nog.
Stappen zetten zonder God, keuzes uitstellen en ineens ben je 25, ergens anders uitgekomen dan je wilde.
De keuze van Fleur om al of niet met Romeo door te gaan, dat is kort, dat is helder.
Dat is beginnen of stoppen.
Maar Floris en Eva, dat zijn honderden stapjes, draai dat nog maar eens terug.

(klik) Twee begrippen wil ik uitleggen.

Stel je voor: een schip van Rotterdam op weg naar Amerika.

Het waait en het is donker.

Het is druk op het water.

(klik) Dan heb je een radar nodig.

Je kunt zien waar andere boten varen, je ziet waar de vaargeul is.

Zo voorkom je ongelukken.

Je radar – dat is je gezond verstand.

Niemand gaat alleen maar op zijn eigen gevoel af.

Ouders, vrienden, scholen geven over allerlei dingen advies.

Van vrienden hoor je wat het beste belabonnement is, leuke sites, hoe je een proefwerk aanpakt, waar het gezellig is, enzovoort.
Je hoort van vriendinnen voor welke jongens je uit moet kijken.
Van ouders en vrienden hoor je hoe meiden je aardig gaan vinden, welke kleren je moet dragen en wat je absoluut nooit moet zeggen.
Dat is je radar, je kijkt om je heen, je voorkomt botsingen, kunt je weg vinden in het leven.

(klik) Je hebt ook een kompas.

Je wil van Rotterdam naar New York varen.

Belangrijk om nergens tegenaan te botsen (radar).

Ook belangrijk om ergens aan te komen, weten wat je koers is.

Wat is je doel op lange termijn?

Als je even een bocht moest maken, als je door wind afgedreven bent of even niet hebt opgelet, kijk op je kompas.

Een kompas zegt waar je heen wil.

Wat wil je op lange termijn?

Hoe wil je dat je leven er uitziet over een jaar, 2 jaar, over 10 jaar, voor eeuwig?

Is dat niet het probleem van Floris?

Floris redde zich prima in het leven.

Populair en gelukkig, maar hoe zijn leven er over een paar jaar uit zou zien?

Niet over nagedacht.

Wel je weg vinden in het leven.

Maar ondertussen drijf je steeds verder af.

Had Floris op zijn 15^e gevraagd hoe zijn leven er uit ziet als hij 30 is.

Zijn antwoord was geweest: gelukkig getrouwd, leuke baan, op zondag naast mijn

vrouw in de kerk, een paar gedoopte kinderen in de oppas.
Dat beeld was natuurlijk niet zo uitgesproken.
En kijk je terug: die baan is gelukt; hard voor gestudeerd.
Maar onderweg afgedreven, eigenlijk nooit op je kompas gekeken, maar keuzes uitgesteld, dingen laten gebeuren.

(klik) En als Floris bij mij in de studeerkamer zit, is zijn vraag eigenlijk: ik vaar al een tijdje rond.

Hoe kan ik nu toch nog in New York komen?

Ja Floris, misschien kan dat niet zo snel.

Je moet een eind terugvaren, tegen de stroom in.

Kijk, ik kan vandaag preken over een tekst, dat God verbiedt om met een ongelovige te trouwen.

Maar ik wil liever preken, weer over een voorvraag: hoe sta je in het leven?

(klik) Hoe leef je met God, met je naaste?

Niet in alleen in grote keuzen (Fleur-keuzes) of algemeen: met wie je trouwt.

Maar ook in honderden kleinere keuzes die daaraan vooraf gaan?

Hoe sta je in het leven?

Hoe wil je ook in relaties met God leven?

Die bijbelse lijn wil ik uitleggen.

Daar kan dan iedereen zijn leven naast leggen en zich afvragen: zit ik op koers?

God wijst de bestemming aan.

(klik) Ben ik op weg, kijk ik genoeg op mijn kompas?

(klik) Vorige week had ik een tekst aangekondigd.

2 Korinte 6:14-18: 'loop niet in één hetzelfde span met ongelovigen'.

Iedereen denkt, dat dit over gemengde huwelijken gaat.

Ongelijk span, dat is de één gelooft, de ander niet.

Dat dacht ik dus ook.

Dat blijkt niet zo te zijn.

Het gaat hier niet over huwelijken.

Daarom hebben we een flink stuk daarvoor en daarna gelezen.

Paulus schrijft over zichzelf als dienaar van het evangelie.

Ik probeer dat uit te leggen en dan zal blijken, dat het over meer gaat dan met wie je trouwt; en die boodschap wordt dan nog duidelijker .

Het gaat over het kompas in je leven; wat is je doel, waar richt je je op?

Waar wil je uitkomen en wat moet je dan doen?

Eerst even over de achtergrond nog van wat Paulus schrijft.

In die tijd had je een soort beroep van verkopers van ideeën.

Misschien vergelijkbaar met reclamejongens, marketingmensen, dienstverlening in cursussen en trainingen.

Een hele cultuur van je ideeën verkopen, slim aanpakken, mensen beïnvloeden.

(klik) Ze hadden in die tijd de naam 'sofisten', dat betekent iets als 'beroepswijzen'.

Ze werden ingehuurd door priesters, door politici, bestuurders, handelaars.

Hun werk is om dingen van anderen aan de man te brengen.

Dat lijkt natuurlijk geweldig voor Christus.
Zet een paar reclamejongens aan het evangelie.
Laten zij de wereld rondtrekken, een strategie bedenken en het christendom professioneel uitdragen.
Huur een reclamebureau in om het evangelie gelikt en aantrekkelijk aan de man te brengen.
Dat is gebeurd in die tijd.
In Korinte zijn na Paulus een aantal van die sofisten actief, beroepspraters, onbelangrijk of ze zelf geloven.
Ze doen gewoon hun opdracht.

Daar gaat de brief van Paulus over.
Veel Korintiërs denken dat Paulus zo'n sofist is, uit eigenbelang, uit broodwinning verkondigt hij het evangelie.
(klik) En hij is nog een slechte ook, echt flitsend kan hij het niet brengen.
En tegelijk zijn er in Korinte juist vanuit die hoek van sofisten nogal wat mensen die invloed hebben in de gemeente.
Ze willen best ingehuurd worden voor dat evangelie van Christus en kunnen dat dan beter en mooier dan Paulus.

Paulus schrijft dan hartstochtelijk over Christus, over waarheid, over echtheid.
Geloof in Christus is maar niet maar een filosofie, een levenswijze, een idee.
(klik) Het is redding.
Het is de boodschap, dat God op aarde was, dat er weer contact is tussen God en ons.
Dat je kunt ontkomen aan de boosheid van God op de mens.
Deze boodschap, daar wordt je als brenger niet beter van, je wint geen mensen voor jezelf.
Het gaat God, het gaat Paulus om zijn luisteraars.
We smeken je: laat je met God verzoenen voor het te laat is.
Slot van hoofdstuk 5.

En dan lezen we nu 6:14-18: die ongelovigen, dat zijn die sofisten.
Daar kun je niet mee samenwerken, ook al zouden ze reclame maken voor de boodschap van God.
Dat legt Paulus hier uit; en dat heeft ons ook iets te zeggen.

(klik) [2 Korinte 6:14-18]

(klik) Broeders en zusters,
Het ongelijk span, een beeld uit de landbouw.
Vaker gebruikt de bijbel het beeld van zaaien, ploegen, oogsten als het gaat om het evangelie.
Gelijkenis van de zaaier van de Heer Jezus¹.

¹ Matteüs 13

Werken in Gods koninkrijk: werken in de wijngaard², rechte voren trekken³.
Het beeld komt uit een gebod van God in het oude Testament⁴, dat je een os en een ezel niet samen de ploeg mag laten trekken.
Dat is dierenmishandeling.
Het lijkt wel te kunnen, in het begin gaat dat wel aardig, maar één van de dieren groeit scheef, raakt gewond of uitgeput.

Dan legt Paulus dat uit.

5 grote verschillen tussen Paulus en die sofisten, mensen die niet zelf geloven in God, maar wel reclame voor Hem maken.
Ze lijken prima samen te kunnen werken, maar 5 diepgaande verschillen.

Gerechtigheid, dat is leven en denken vanuit Gods wet, Gods wijsheid.
Wetteloosheid, dat is niet crimineel of misdadig.
Maar wel: denken vanuit jezelf.
Hoe vriendelijke en gericht op een ander, je bepaalt zelf wat je doet.
(klik) Denken vanuit God of vanuit jezelf.

Licht en duisternis.

Als mensen leven we op dezelfde wereld, hebben dezelfde ogen, maken dezelfde soort dingen mee.
Duisternis, dat is je het daar mee doet, een gesloten wereldbeeld; jij zoekt.
(klik) Of je volgt het Licht van de wereld.
God die ingebroken heeft in deze wereld, zijn licht laten schijnen, Zelf op aarde geweest.

Christus tegenover Beliar: Beliar betekent iets van leegheid.

Denk je dat dit leven is en dat is het.
Leven als een kaars (vorige week).
(klik) Of Christus, die de weg openmaakt naar God toe, naar eeuwig leven.

Gelovig en ongelovig.

Zo ben je als mens, gelovig of ongelovig.
Paulus zegt: je hebt niet mensen met of zonder geloof: ieder mens is mens, sommigen hebben ook nog geloof, anderen niet.
Nee, geloof in Christus maakt je totaal anders.
Je bent gelovig of ongelovig, zoals je man bent of vrouw.
(klik) Dat zit in alles.
Je denkt, voelt, doet in alles als gelovig of ongelovig.

De laatste tegenstelling: je bent tempel van God of niet.

Paulus haalt een aantal teksten uit het Oude Testament aan.
God is onder de mensen komen wonen.
Van buiten is God in je leven gekomen.
En juist dat lees je in de geschiedenis van Israël.
(klik) Hij komt in het leven van zijn volk en duwt alle andere dingen weg.

² Matteüs 20, 21, Marcus 12, Lucas 20

³ 2 Timoteüs 2:15 (NBG 51)

⁴ Deuteronomium 22:10

Hij neemt je helemaal in beslag.
Dat is wel schokkend om te lezen – aan tafel lezen wij op dit moment weer het boek Jozua -: God woont onder Israël.
En Hij duwt al die andere volken van hun land weg.
Allemaal verjaagd of gedood.
God eist alle ruimte op.

Voor Israël vroeger was dat volkomen duidelijk: God woont bij het volk, dan is contact met andere mensen niet mogelijk.
Denk aan de geschiedenis van Jezus' veroordeling.
Je leest dan bijvoorbeeld, dat de Joden niet bij Pilatus binnen kunnen gaan, omdat ze anders onrein worden⁵.
Of later, dat Petrus niet bij Cornelius naar binnen wil⁶.
God leerde zijn volk: bij Hem horen, dat maakt het leven totaal anders.
Je bent uit deze wereld gehaald en overgezet in Gods wereld.
Dat is verzoening, je bent een ander mens geworden door God.
Dat duwt een ander weg.

Deze tekst gaat niet over gemengde huwelijken.
Maar logisch, dat je over deze tekst praat bij relaties; dit heeft juist iets te zeggen.
God is op aarde gekomen.
Wie met Christus te maken krijgt, moet kiezen: bij Hem horen en Hij slokt heel je leven op.
Of niet bij Hem horen.
Geloof is niet iets wat je er bij doet, maar brengt een onoverbrugbare kloof.
Je leeft eeuwig bij God of je bent op weg naar je ondergang.
Je bent uit deze wereld bevrijd, zult voor altijd in het licht leven met God.
Of je hoort niet bij Hem, zult ook voor altijd van Hem verwijderd blijven.
Het klinkt hard en dat is het ook.
Niet alleen voor wie gelooft en naar de ongelovige kijkt.
Ook andersom: God is een God die alle ruimte inneemt, volken die niet bij Hem horen domweg aan de kant schuift.
Wie wil er nu met deze God te maken hebben?
Dat kan alleen als je vanuit Gods ogen kijkt.

Een gemengd huwelijk, verbiedt deze tekst dat?
Ik kan praten over of dat kan of niet, of het werkt of niet, of het mag of niet.
Ik wil een diepere vraag stellen: hoe kan je dit willen?
Water en olie mengen niet.
Wie wil dit nu proberen?
Je bent op weg met God.
God heeft je uit deze wereld gehaald, je bent op weg.
Dat heeft gevolgen voor alles.
Dat leer je thuis al bij je ouders.
Hoe wil je leven zonder contact met God?
Hoe zou je leven zonder bidden?

⁵ Johannes 18:28

⁶ Handelingen 11:3

Hoe kan je leven zonder vertrouwen, dat God er altijd is?
Hoe kan je leven zonder liefde van God, zonder zekerheid?
Laat kinderen merken, dat God alle aandacht opeist, Hij overal is.
Je hoeft geen moment zonder Hem.
Je bent overgegaan in een andere wereld, de wereld van God.
Wie zo in die wereld van God leeft, voelt zich ongemakkelijk zonder God, dat doet pijn, het stoort, maakt het leven lastig.
Gelovig en ongelovig: twee werelden, niet één leven van te maken.

(klik) Ik ga naar het slot van de preek.

Uit onderzoek blijkt, dat een vrouw die borstkanker krijgt, groot risico loopt binnen een jaar te scheiden.

Wie zoiets hoort, denk als eerste: wat zijn mannen botte honden.

Als hun vrouw ziek wordt of minder mooi, laten ze hen in de steek.

Het ligt ingewikkelder.

Op meer terreinen zijn cijfers bekend: chronische ziekte, overlijden van bijvoorbeeld een kind, een traumatische ervaring van één van beide echtgenoten, vaak leidt dat tot grote spanningen in huwelijken, vaak ook tot echtscheiding.

Beiden reageren daar anders op, onderhuidse spanningen komen naar boven.

(klik) Bij verdriet en ziekte blijkt hoeveel gezamenlijke basis je hebt.

Iedereen die aan een relatie begint, wil dat je samen bestand bent tegen dit soort dingen.

Je moet als meisje een vent hebben, die je niet in de steek laat als jij borstkanker krijgt.

Dat wil je en dat verwacht je.

Je weet nooit hoe je leven zal lopen en je kunt niet alles voor zijn.

Je leven zal altijd anders verlopen als je van te voren denkt.

Maar je kunt wél van tevoren nagaan of je op dezelfde basis staat.

Ben je verliefd, dan kijk je naar elkaar.

En hoe meer verschillen, hoe boeiender de ander is.

Voor één leven samen, zit naast elkaar.

Kijk je dan dezelfde richting op?

Wie verkering heeft of sowieso onder vrienden: praat over dit soort dingen.

Hoe reageer jij, hoe reageer ik als mijn studie mislukt?

Praat daar eens over.

Schuif moeilijke dingen niet voor je uit.

Als je straks getrouwd bent, hoe reageer je als je niet zwanger wordt?

Hoe zal zij dat beleven? Hoe hij?

Praat er eens over, stel dat de één na jaren huwelijk verliefd wordt op een ander.

Wat gebeurt er dan?

Wat als de kerk of een zendingsproject veel geld nodig heeft?

Wat zijn je normen, wat zijn je waarden?

Het zal altijd anders zijn dan je nu kunt denken, maar praat over dit soort dingen, dan weet je of je dezelfde basis hebt, of je dezelfde kant op kijkt.

En als jullie kinderen krijgen, je eigen ouders worden oud.

Hoe vertel je je kinderen, dat opa of oma gaat overlijden?

Wat vertel je dan?

Je moet er niet aan denken, maar stel dat je eigen kind ziek wordt en je het moet voorbereiden op sterven.

Heb je dan als ouders hetzelfde verhaal?

Heb je dan hetzelfde kompas; dezelfde troost, dezelfde verwachting?

Wat hebben gelovigen en ongelovigen gemeen?

de vraag van Paulus.

Ontdek het op tijd.

Ik heb hier een boek 'het duivels kussen, wat als je partner een ander geloof heeft dan jij?', een boek met interviews.

Verplichte lectuur voor ieder die van plan is te trouwen met iemand van een ander geloof.

(klik) De algemene conclusie aan het eind van het boek: je blijft alleen bij elkaar, je kunt alleen gelukkig blijven, 'als je niet al te orthodox bent, als je niet al te overtuigd bent van je eigen geloof (blz.169)', als je beiden je geloof een beetje loslaat.

Hoeveel kerkelijke jongeren die verkering hebben gehad met iemand die geen christen was, zeggen: dit nooit weer.

Of, om het positief te zeggen: de stellen die één zijn in geloof, die elkaar aanvullen om met de Heer te leven, ze stralen zoveel meer geluk en eenheid uit.

De kloof, waar Paulus het over heeft, het is waar, die is groot, onoverbrugbaar.

Ik vond het niet makkelijk om hier over te preken.

Ik heb geen antwoord voor Floris en Eva.

Ik kan niet meer doen, dan laten zien, dat de kloof groter is dan je denkt.

En wat voor boodschap heb ik voor al die Florissen of Eva's, die al lang getrouwd zijn?

Sommigen ooit gekozen voor een gemengd huwelijk.

Bij anderen is één van beide later tot geloof gekomen of één van beiden het geloof verloren.

Hoe dan ook, nu heb je dit leven samen van God gekregen.

Zo als gemengd stel, daar zegt de Heer veel over.

Hij is in dat leven aanwezig; Hij helpt de gelovige kant van het huwelijk; de ander mag daarin iets van God zien.

De Heer wil zijn Geest daarvoor geven is.

In veel gevallen moeilijk, maar nooit zonder God.

(klik) Laat ik het beeld van het kompas nog eens gebruiken.

Waar je ook bent op de zee, je kunt altijd je koers richten op God.

Misschien ben je afgedreven, je leven anders gelopen dan je wilde.

Kies steeds weer je koers.

Het gaat God er niet om hoe ver we komen, maar wel of je je steeds weer richt op Hem.

Blijf op koers, stel het niet uit om op je kompas te kijken.

Maar iedere dag weer richt je je op je doel: de Heer zelf. Amen.

⁷ Pauline Weseman, Kampen 2008